

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-1.720.13.2019.DP

Warszawa, 31 października 2019 r.

DECYZJA nr DNR-1/48/2019

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sofy Smile II, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę „DREW-TON” Jarosław Nowicki – Aleksander Mieloch spółka jawna z siedzibą w Ziminie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę „DREW-TON” Jarosław Nowicki – Aleksander Mieloch spółka jawna z siedzibą w Ziminie kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 7 lutego 2019 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK protokół wraz z aktami kontroli nr NB.8361.5.2019, dotyczący sofy Smile II (dalej jako „sofa”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę „DREW-TON” Jarosław Nowicki – Aleksander Mieloch spółka jawna z siedzibą w Ziminie.

Kwestionowany produkt to mebel wypoczynkowy mieszkaniowy typu amerykanka, o konstrukcji skrzyniowo-szkieletowej, szerokości 1430 mm, głębokości 980 mm i wysokości 960 mm. Mebel posiada funkcję do siedzenia oraz funkcję do leżenia/spania po rozłożeniu poduch oparcia i siedziska. Leżysko mebla po rozłożeniu stanowią trzy tapicerowane poduchy o wymiarach użytkowych 1860 mm x 12000 mm. Skrzynia na pościel, znajdująca się po rozłożeniu w środkowej części leżyska, stanowi podporę poduchy brzegowej i środkowej. Mebel w celu szybkiego i łatwego rozkładania wyposażony jest w metalowe podnośniki poduch oraz kółka jezdne. Oparcia boczne tapicerowane posiadają kieszenie w formie schowka na drobiazgi. Elementy konstrukcyjne mebla wykonano z tarcicy iglastej (ramy tapicerskie) oraz materiałów drewnopochodnych płytowych, natomiast warstwę sprężynującą stanowią sprężyny bonell i formatka moltoprenu. Wszystkie elementy tapicerowane pokryto tkaniną meblową. Elementy konstrukcyjne pojemnika na pościel wykonano z materiałów drewnopochodnych. Metalowe podnośniki poduchy oparcia zamocowano do oparć bocznych mebla, natomiast wysuwaną do przodu poduchę siedziska zamocowano do oskrzyń krótkich przy użyciu metalowych śrub montażowych. Na wewnętrznej powierzchni pojemnika na pościel zamieszczono etykietę zawierającą informację „*DREW-TON JAROSŁAW NOWICKI, ALEKSANDER MIELOCH SPÓŁKA JAWNA ZIMIN 9 63-006 KREROWO WYKONAŁ: 01 NAZWA: „. Na przywieszce cenowej podano jako nazwę produktu podano „Sofa Smaile”, wymiary „143, sp. 186x200” oraz cenę „860,-,.*

W trakcie kontroli u dystrybutora produktu inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako „WIIH”) poddali sofę ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) oraz uwzględniając obowiązujące w danym sektorze zasady dobrej praktyki odnoszące się do bezpieczeństwa produktów, aktualny stan wiedzy i techniki oraz uzasadnione oczekiwania konsumentów co do bezpieczeństwa produktu.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych oraz przeprowadzonej próby użytkowej inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że sofa może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, gdyż zastosowane rozwiązania konstrukcyjne nie zapewniają wymaganej stateczności mebla. W przypadku obciążenia niewłaściwe podpartego odcinka brzegowej poduchy leżyska (punkt podparcia poduchy znajduje się zbyt daleko od krawędzi, tj. w odległości ok. 310 mm), mebel traci stabilność.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 21 marca 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „DREW-TON” Jarosław Nowicki – Aleksander Mieloch spółka jawna z siedzibą w Zimlinie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sof. Następnie, postanowieniem z 27 marca 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie sofą, przekazania informacji na temat ilości sztuk produktu wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat liczby sof posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wyznaczył stronie termin na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sofę oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania.

Pismem z 23 kwietnia 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że jest producentem sof i wprowadziła na rynek 10 sztuk tego produktu od stycznia 2019 r., przy czym nie prowadziła jej sprzedaży detalicznej, a na stanie magazynowym posiada jedną sztukę. Strona postępowania zadeklarowała, że nie otrzymała żadnych reklamacji ani skarg konsumentów dotyczących niestabilności sof. Jednocześnie strona postępowania przekazała wydruki korespondencji elektronicznej z odbiorcami sof. Strona postępowania oświadczyła, że do pisma załącza faktury korygujące potwierdzające zwrot sof oraz dokumentację fotograficzną wraz z dokumentacją techniczną z opisem modyfikacji sof w celu spełnienia wymagań bezpieczeństwa.

Pismem z 7 maja 2019 r. Prezes UOKiK poinformowała stronę postępowania, że nie załączyła do pisma z 23 kwietnia 2019 r. faktur korygujących ani dokumentacji fotograficznej

wraz z dokumentacją techniczną, w związku z czym wezwał do ich przekazania. Organ nadzoru wezwał również stronę postępowania do wskazania wobec ilu egzemplarzy sofa podjęła działania naprawcze przedstawione w przedmiotowej dokumentacji fotograficznej i technicznej oraz do przedłożenia oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu sofa na stanie magazynowym, gdyż załączona do pisma z 23 kwietnia 2019 r. korespondencja elektroniczna dotyczyła wyłącznie wstrzymania sprzedaży tego produktu. Jednocześnie Prezes UOKiK poprosił o wyjaśnienie rozbieżności co do okresu, w jakim sofa była wprowadzana na rynek, gdyż w piśmie z 23 kwietnia 2019 r. strona postępowania wskazała, że wprowadziła na rynek ten mebel w styczniu 2019 r., tymczasem produkt zakwestionowany w toku kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej został nabyty przez kontrolowanego przedsiębiorcę w dniu 19 grudnia 2018 r. na podstawie faktury VAT nr 000868FV/01. Ponadto, organ nadzoru ponownie wezwał stronę postępowania do przedstawienia listy dystrybutorów sof.

Ponieważ pismo z 7 maja 2019 zostało zwrócone do UOKiK z adnotacją „ZWROT nie podjęto w terminie”, do strony postępowania zostało wysłane pismo z 25 czerwca 2019 r., o takiej samej treści.

Pismem z 9 lipca 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że podjęła działania naprawcze wobec 15 sof i wyjaśniła, że wprowadziła na rynek 10 sztuk sofa od grudnia 2018 r., a nie od stycznia 2019 r. Strona postępowania oświadczyła, że wszyscy dystrybutorzy sof zostali wskazani w załączonych do pisma fakturach korygujących. Ponadto strona postępowania przekazała zdjęcia zmodyfikowanej sofa, jednakże bez opisu podjętych działań.

Pismem z 19 lipca 2019 r. Prezes UOKiK wskazał, że z pisma 9 lipca 2019 r. wynika, że strona postępowania wprowadziła na rynek 10 sztuk sof, tymczasem przekazane faktury korygujące dotyczą zwrotu 13 sof, przy czym przedmiotowe faktury korygujące nie dotyczą wszystkich dystrybutorów sofa (a w konsekwencji wszystkich sof wprowadzonych na rynek), gdyż wraz z pismem z 23 kwietnia 2019 r. strona postępowania przekazała oświadczenia przedsiębiorców, których nie dotyczą przedmiotowe faktury. W związku z powyższym, organ nadzoru uznał za niewystarczające oświadczenie strony postępowania, że wszyscy dystrybutorzy sof zostali wskazani na fakturach, a zatem ponownie wezwał ją do przedstawienia listy dystrybutorów sof oraz do zweryfikowania liczby zmodyfikowanych sof. Ponadto Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania dokumentacji technicznej i opisu działań podjętych wobec sofa, którego strona, wbrew swoim deklaracjom, nie dołączyła do poprzednich pism.

Pismem z 1 sierpnia 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że jeden z przedsiębiorców, którego oświadczenie wcześniej przekazała, w rzeczywistości nie jest

dystrybutorem sofy. Strona postępowania oświadczyła, że wprowadziła na rynek 20 sof, a działania naprawcze podjęła w stosunku do 25 sof (w tym 5 egzemplarzy posiadanych na stanie magazynowym). Jednocześnie strona postępowania przekazała listę dystrybutorów sofy, faktury VAT dotyczące zwrotu sof, a także dokumentację fotograficzną wraz z dokumentacją techniczną, z której wynikało, że w celu utrzymania stabilności siedziska sofy zamocowała w meblu dodatkową metalową nogę pośrodku ramy siedziskowej.

Pismem z 6 września 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę, że akceptuje zaproponowane przez nią działania naprawcze mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sofę, polegające na montażu dodatkowej nogi pośrodku ramy siedziskowej. Jednocześnie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania oryginałów lub prawidłowo poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii faktur korygujących oraz zdjęć zmodyfikowanej sofy, których niepoświadczona kopie przekazała wcześniej strona postępowania.

Pismem z 17 września 2019 r. strona postępowania przekazała poświadczona za zgodność z oryginałem kopie faktur korygujących oraz dokumentacji fotograficznej, jednocześnie oświadczając, że do pisma z 1 sierpnia 2019 r. przedłożyła oryginalną dokumentację fotograficzną.

Pismem z 25 września 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dnia 28 października 2019 r. do UOKiK wpłynął faks, w którym strona postępowania oświadczyła, że nie będzie zapoznawać się z aktami sprawy.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „DREW-TON” Jarosław Nowicki – Aleksander Mieloch spółka jawna wprowadził sofę Smile II na rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Na zewnętrznej powierzchni pojemnika

na pościel stanowiącego część produktu zamieszczono etykietę zawierającą informację „DREW-TON JAROSŁAW NOWICKI, ALEKSANDER MIELOCH SPÓŁKA JAWNA, ZIMIN 9, 63-006 KREROWO”. Ponadto, w toku postępowania administracyjnego ww. przedsiębiorca potwierdził, że jest producentem sofy.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ocenie bezpieczeństwa konkretnego produktu w pierwszej kolejności mają zastosowanie szczegółowe przepisy Wspólnoty Europejskiej, odrębne przepisy polskie dotyczące bezpieczeństwa określonego produktu, a także normy krajowe, będące transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Jeśli natomiast wobec konkretnego produktu brak jest ww. przepisów oraz norm – co ma miejsce w przypadku ww. sofy - ocenę bezpieczeństwa produktu przeprowadza się z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 6 ust. 3 ustawy, w tym zgodności rozwiązań zastosowanych w produkcji z aktualnym stanem wiedzy i techniki oraz spełnienia uzasadnionych oczekiwań konsumentów co do bezpieczeństwa tego rodzaju produktów.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej sofy stanowiły wyniki badań organoleptycznych oraz przeprowadzonej próby użytkowej inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że sofa może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, gdyż zastosowane rozwiązania konstrukcyjne nie zapewniają wymaganej stateczności mebla. W przypadku obciążenia niewłaściwe podpartego odcinka brzegowej

poduchy leżyska (punkt podparcia poduchy znajduje się zbyt daleko od krawędzi, tj. w odległości ok. 310 mm), mebel traci stabilność.

Powyższa nieprawidłowość konstrukcyjna stwarza zagrożenie, że przy wchodzeniu, schodzeniu lub siadaniu na brzegu poduchy leżyska, może dojść do samoistnego złożenia mebla, a w efekcie do upadku użytkownika i powstania uszkodzeń ciała takich jak stłuczenia lub złamania. Użytkownik może również doznać oparzeń w sytuacji gdy usiądzie z gorącym płynem na brzegowej podusze siedziska lub w wyniku samoistnego złożenia poduch tracąc równowagę, może wylać płyn na ciało i spowodować oparzenie kończyn lub innych części ciała.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane produkty nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania wprowadziła na rynek od grudnia 2018 r. do marca 2019 r. 20 egzemplarzy sofy. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania wycofała z rynku 20 sof i podjęła wobec nich działania naprawcze polegające na montażu dodatkowej nogi pośrodku ramy siedziskowej. Analogiczne działania strona postępowania podjęła wobec 5 egzemplarzy posiadanych przez nią na stanie magazynowym. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. faktury korygujące dotyczące zwrotu sof oraz zdjęcia zmodyfikowanej sofy wraz z opisem podjętych działań.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez sofę, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej**. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż ilość sof wprowadzonych na rynek (tj. 20 sztuk) była znikoma w odniesieniu do liczby potencjalnych użytkowników, brak było skarg lub reklamacji konsumenckich dotyczących sofy, a okres wprowadzania produktu na rynek był krótki (ok. cztery miesiące). Podkreślić należy, iż w toku postępowania strona przedstawiła komplet dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt, których żądał Prezes UOKiK. Wskazać także należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkty miały swoje nieszczęśliwe następstwa. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż naruszenie to nie mogło w znaczący sposób naruszyć dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów. Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę „DREW-TON” Jarosław Nowicki – Aleksander Mieloch spółka jawna z siedzibą w Ziminie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy

odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na

decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak